

Άγιος Γεώργιος, ο πολύαθλος Μάρτυρας της Ανάστασης

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Γράφει ο π. Βασίλειος Καλλιακμάνης

α) Οι εορτές των αγίων αποτελούν ευκαιρίες για εντρύφηση στη θαυμαστή και αγιασμένη ζωή τους και αφορμές αποφάσεων για την καθημερινή ζωή. Όπως αναφέρει ο όσιος Νικόδημος Αγιορείτης μεταφράζοντας τον άγιο Ανδρέα Κρήτης: «Κάλλος πανηγύρεως είναι, ή λόγος σωτηριώδης, ή έργον και πράξις ένθεος». Ιδιαίτερα οι άθλοι των μαρτύρων, που παρουσιάζουν κάποια αναλογία με το πάθος του Χριστού, θυμίζουν στους χριστιανούς το σταυροαναστάσιμο ήθος της Εκκλησίας. Όπως ο Χριστός οδηγήθηκε εκουσίως στον Σταυρό «ως αρνίον άκακον», χαρίζοντας στους ανθρώπους τη λαμπροφόρο Ανάσταση, έτσι και οι μάρτυρες, ομολογώντας πίστη στον σταυρωθέντα και αναστάντα Κύριο, αρνούμενοι να θυσιάσουν στα πάσης φύσεως είδωλα και υπομένοντας φοβερά

βασανιστήρια, εμπνέουν στους πιστούς ανδρείο φρόνημα ανασταίνοντας την ελπίδα της αιώνιας ζωής.

β) Ο άγιος Γεώργιος προτίμησε τον μαρτυρικό θάνατο έναντι της πρόσκαιρης ζωής, διότι προγευόταν τη χαρά της Αναστάσεως. Υπέμεινε καρτερικά τα μαρτύρια του τροχού, του λογχισμού, των θανάσιμων φαρμάκων, του ασβέστη, του ξυλοδαρμού, της φυλακής, αλλά και κάθε στέρηση και κακουχία αντί των τιμών και της εγκόσμιας δόξας, διότι η καρδιά του καταυγαζόταν από το ανέσπερο φως της Λαμπρής. Αντιστάθηκε στις κολακείες των διωκτών του και στις υποσχέσεις για μεγάλα αξιώματα, διότι τα θεωρούσε «σκύβαλα», προκειμένου να κερδίσει τον Χριστό (βλ. Φιλ. 3,8).

γ) Γνώριζε καλά ο άγιος ότι «ουκ άξια τα παθήματα του νυν καιρού προς την μέλλουσαν δόξαν αποκαλυφθήναι» (Ρωμ. 8,18). Δηλαδή, όσα υποφέρουμε τώρα δεν ισοσταθμίζουν τη δόξα που μας επιφυλάσσει ο Θεός στον μέλλοντα αιώνα. Στον άγιο Γεώργιο αποδόθηκε το προσωνύμιο μεγαλομάρτυς και δικαίως. Διότι, πρώτον, ομολόγησε με παρρησία τη θεότητα του Κυρίου ενώπιον των αρχών και εξουσιών της εποχής του. Δεύτερον, υπερασπίσθηκε τους διωκόμενους χριστιανούς. Τρίτον, υπέμεινε μεγάλα μαρτύρια μένοντας εδραίος στην πίστη και τέλος αποκεφαλίσθηκε περί το έτος 303 μ.Χ. «ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού» (βλ. Β' Τιμ. 2,3).

δ) Έκτοτε, τιμήθηκε από τους χριστιανούς όλων των αιώνων. Ακόμη και ολόκληρη χώρα, η Γεωργία, στην οποία μετέδωσε τη χριστιανική πίστη η αγία Νίνα, εξαδέλφη του αγίου, φέρει το όνομά του. Παράλληλα σπουδαίοι υμνογράφοι, συναξαριογράφοι, άγιοι και μελωδοί συνέθεσαν ακολουθίες και εγκώμια στο αθλοφόρο Γεώργιο. Ύμνους προς τιμήν του έγραψαν οι: Γερμανός Κωνσταντινουπόλεως, Ρωμανός ο Μελωδός, Ιωσήφ ο Υμνογράφος, Ανδρέας Κρήτης, Ιωάννης ο Δαμασκηνός, Κοσμάς ο Μελωδός, Θεοφάνης ο Γραπτός, Ιωάννης επίσκοπος Ευχαΐτων και άλλοι. Ακόμη και οι αλλόθρησκοι μουσουλμάνοι σεβάστηκαν τον άγιο, επικαλούμενοι τη βοήθειά του μέχρι σήμερα, όπως φαίνεται από το μεγάλο προσκύνημα που συνηθίζουν στο Μοναστήρι του αγίου Γεωργίου Κουδουνά στην Πρίγκηπο.

ε) Στην εκκλησιαστική γραμματολογία σώζονται πολλοί εγκωμιαστικοί λόγοι για τον άγιο Γεώργιο, που συντάχθηκαν και εκφωνήθηκαν σε διάφορες εποχές. Μεταξύ αυτών έχει δημοσιευθεί από την Αδελφότητα της Καλύβης του Αγίου Γεωργίου Καρτσωναίων της Σκήτης Αγίας Άννης του Αγίου Όρους «Λόγος Εγκωμιαστικός» του μακαριστού μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος Α' (Παπαγεωργίου). Ο λόγος αυτός διακρίνεται για την αγιογραφική του θεμελίωση, τη χαρισματική του εκφορά, τη νηπτική του διάσταση, αλλά και την επικαιροποίηση του μηνύματος που εκπέμπει το μαρτύριο του αγίου.

στ) Παραθέτουμε ορισμένα αποσπάσματα: «Ο τροπαιοφόρος του Κυρίου ημών

Ιησού Χριστού στρατιώτης, μεγαλομάρτυς άγιος Γεώργιος, της Καππαδοκίας γόνος λαμπρός και επίσημος, κόμης το αξίωμα, αξιωματικός διαπρεπής και έξοχος, ήτο προπαντός και χριστιανός πιστός. Πιστός εις τον Χριστόν άχρι θανάτου, αυτό δε είναι ό,τι εδόξασε και κατέστησεν αυτόν μεγαλομάρτυρα εκλεκτόν μέσα εις τα νέφη των μαρτύρων της αγίας ημών πίστεως. Χάριν της αιωνίου ζωής, που λέγεται και σωτηρία της ψυχής, λύτρωσις του ανθρώπου από τον θάνατον και ανάστασις, ο άγιος Γεώργιος δεν υπελόγισεν ούτε τιμάς και αξιώματα και τας κολακείας, ούτε τας φοβεράς απειλάς των αντιχρίστων τυράννων».

Ζ) Αναφερόμενος στη συνέχεια ο μακαριστός επίσκοπος στην αδικία, την ανομία, τα αθεϊστικά ρεύματα και τους πειρασμούς, σημειώνει: «Μακράν, αγαπητοί αδελφοί, από όσα χωρίζουν ημάς από την αγάπην του Χριστού. Διότι το τέλος αυτών είναι ήττα και συντριβή κατά κράτος και σκότος και θάνατος. Ενώ του χριστιανού ο προορισμός είναι θρίαμβος και δόξα και σωτηρία της ψυχής και ζωή αιώνιος. Εορτάζοντες και τιμώντες του αγίου μεγαλομάρτυρος την μνήμην, ας εκτιμήσωμεν όσα εκείνος εκέρδισεν ως χριστιανός εις τον αγώνα του. Και ας εμπνευσθώμεν από την ζωήν του και τον γενναίον αγώνα του και τον καλόν και ωραίον θάνατόν του».